FASİKÜL 32– SAYFA 15

Çeviri: Selin Gül Seçer

GELİŞEN KÖYE DOĞRU İLERLEME
Nusret Koymen

Köy, insanlar tarafından kullanılan birçok kelimeden biridir ve bu kelime, anlamlarının geniş sınırları içinde durur ya da genellikle çelişkili ve belirsizdir. Belki de yaşayan, ölü tüm diller için yaygın kelimelerden biridir. Oldukça değişken yan anlamlar verilmesine rağmen, bu kelime tüm insanlık ve tüm zamanlar için temel bir kavramı sembol eder. Endüstri devriminden ve ardından bunu takip eden kentsel endüstrileşmeden sonra köy kavramı "tarım toplumu" kavramıyla aşağılandı.

Bu yan anlam, "geri kalmışlık" özelliğini de beraberinde getirdi.

Türk Devriminin de sahip olduğu gibi modern Türkiye'deki köy kavramı ne tarıma bağımlılığı ne de geri kalmışlığı beraberinde getirdi.

İlk Endüstri Devrimi, şehirlerde gerçekleşti – ki gerçekleşmek zorundaydı. Şehirlerdeki endüstri işgalinin yoğunlaşması, gelirinin daha büyük kısmını ve insanlarının daha girişken köyünü yağmaladı. İkinci Endüstri Devrimini meydana getiren koşullar, köylerde ya da köy olarak yeni fabrikalar inşa etme konusunda toplumsal kurumun daha akıllı planlayıcıları ve daha zeki iş adamlarına yardım ediyor.

Köy kavramını aşağıdaki gibi tanımlayabiliriz: Köy, hayatın, düşüncenin ve konuşmanın daha fazla ya da daha az benzer yöntemleriyle ve birçok ortak çıkarla doğuştan ve evlat edinerek bir örgü yığınında yakın bir şekilde yaşayan insanların kendiliğinden oluşan sıkı bir topluluğudur. Toplum, bir ya da birkaç sosyal ve ekonomik amaçlarda uzmanlaşır. Toplumun büyüklüğü, üyeler ya da iki çift veya çocukları arasında doğrudan teması mümkün kılandan daha büyük olmamalı ve diğer daimi yığınlardan fiziksel olarak ayrılmalı.

Yukarıda tarif edildiği gibi köylerin bu birimler arasında bağlayıcı merkez olarak şehirlerle bir ulustaki toplumsal kurumlar için birimleri tedarik etmeli. Toplumun bu birimleri, sadece tarımsal üretimle kendini kısıtlamak zorunda değil. Endüstrilerin köylerde ya da köy olarak kurulmaması için hiçbir neden yok aksine, psikolojik, sosyal ve askeri nedenler bunu avantaj hatta kalabalık şehirlerde bunları yoğunlaştırmak yerine endüstriyi köyleştirecek bir emir haline getirir.

Köyde yaşayan nüfusunun yaklaşık %80'i sadece çok az endüstrileşmiş şehirleri aynı zamanda Batı Dünyasının ve yeni teknik olasılıkların maliyetli ve zahmetli deneyimlerinden aldığı tüm derslerle Türkiye, büyük merkezlerden uzakta endüstrisini oluşturuyor. Yaşlı insanların tükenmiş

toprakta kıtı kıtına idare ettiği yer olan canlı mezarlıklar olarak Türkiye'de köyleri terk eden daha fazla girişimci ruhları ayartacak çok az büyük şehir olduğu için "köyden kente akın" sorunu Türkiye'de bilinmiyor. Kırsal endüstrileşmenin yeni artan dalgası, köye ve tarıma daha iyi bir gelecek vaat ediyor.

"Toprağa geri dönme" değil de "gelişen köye doğru ilerleme" Türk Devriminin ilkesi olmuştur.